

Копча *с. ж.* застежка: **Мѣшка Копча** крючекъ, **Жѣнска Копча** петля, *мн. ч.* **Копчи** застежка (крючекъ и петля): Двѣ жлѣнки си прѣзъ плеть теглять? Копчи (*лат.*). *Ч. 118.* **Копче** *с. с.* 1) *ум.* отъ копча—застежечка (крючечекъ, петелька). 2) *безг. ум.* знач. застежка; пуговица: Богъ да бѣе копче отъ тозлук-отъ! Що закачи момини-те гащи; Наведихъ се копче да откачамъ, Богъ да бѣе копче отъ минтана! Що закачи момини гердана. *М. 440.* Да си придръжва панталони-тъ като ги закончава отпредъ съ копче. *Л. Д. 1876 р. 107.*

Копъръ *с. м.* укропъ. (*Anethum graveolens*) *ср.* Бол.: Копаръ—armoise.

Корá *с. ж.* (*ум.* **Корка**, **Кори́ца**, **Кори́чка** *с. ж.*) 1) *кора*: Дай ми, мале, студна вода, Да натопе пуста юста, Че ми е уста погорела, Като кора калинкова. *В. 269.* Сакамъ право да ми кажишъ: Що си толку расишана, Тенка уста кора фати? *М. 444.* 2) **Корá**, **Кори́ца**—обложка книги; **Корá**, *ум.* **Кори́ца** переплетъ (*ум.* переплетикъ) книги: На една книга, а особенно учебникъ, нѣма ли цѣнятъ ѝ забѣлѣженъ отгоръ на корыцѣты ѝ, ты знай, че ты е напечатана за печалъ, а не за просвѣщеніе. *Л. Д. 1870 р. 118.* **Отъкорá до корá** 1) *про книгу* (*первонач. значеніе*)—отъ доски до доски: Той можеше да изучи отъ коръ до коръ Букваря, Часослова и пр. *Л. Д. 1869.* 2) (*перенос. знач.*) отъ начала до конца: Чорбаджиятъ разказалъ и своятъ разговоръ съ великиятъ човѣкъ отъ корá до корá. *З. 303.* 3) **Корá**, **Корка**, *ум.* **Кори́чка**, **Кори́ца**—корка (*ум.* корочка) хлѣба: Дѣлна корá, гѣрна корá.—Тя изваде корка лѣбецъ, Що стоила три недели; И изваде лентъ поясмо, Имъ подаде за господа. *М. 45.* Я ти посакахъ понуда, Понуда чисто кравайче, А ти ми даде корките, Що ги жртите глудале. *Пс. 9—10 р. 92.* Мамо дай ни баремъ сухи корички да поѣдемъ. *Ст. 8.* Ази ти хлѣбецъ поискахъ, Ти си хлѣба отръгваше, Че ми корички даваше. *Д. 21, 32—34.* 3) (*Макед.*) **Корá** раскатанный слой тѣста (*син.* пѣтура): Послѣ ѿ (невѣстѣ-тъ) натерѣтъ да месить мазникъ; и тога ѿ сѣ подсмевать, и на сученіе-то ѿ сечатъ корите (губи), гѣоо (=като че) незнаела да сучить мазникъ. *М. 521.*

Коробáр(ин)ъ *с. м.* морякъ, корабельщикъ. *ум.* **Корабáрче**, **Корабѣрче** *с. с.* Оти ке си одамъ младо калинджиче—младо корабарче. *М. 384.* Морето исхвърли на брѣгътъ мрътво едно момче корабарче. *Р. С. 104.*

Кораби́я* (**гураби́я*** *Пирдонъ*) (*gourabî, s. t. Espèce de pâte sucrée, rond et plate*) *с. ж.* родъ печенья: Пращать баклава (точенъ